N^ro 5.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 17. STYCZNIA 1803. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 6. Stycznia.

Podpółkownik Ładyżeński umieszcza się w Kexholmskim regimencie muszkietyerów. Leib-Kozackiego półku Kommendant Generał Maior Orłow 2. na własną prozbę uwalnia się od służby z mundurem; leibgwardyi konney Rotmistrz Miliukow z mundurem; leib huzarskiego półku Rotmistrz Beklemiszew z rangą Półkownika; Sztabs Rotmistrz Panow z rangą następuiącą do służby cywilney.

z Wiednia 12. Stycznia.

Arcy Xiężna wdowa Parmeńska bawiąc w Pradze odwiedziła szkołę głuchych i niemych założoną w tém mieście. Nauczyciel Stohr examinował uczniów; dziwili się przytomni postępkowi onych w rozmaitych naukach. Arcy Xiężna szczegulnieysze ukontentowanie oświadczywszy dzieciom upośledzonym od natury, które przemysł dziwny i praca wymownemi czynić umie, obdarzyła wspaniale, i protekcyą przyrzekła; na końcu zaś grudnia udała się do Drezna chcąc odwiedzić córkę zaślubioną iednemu z Xiążąt Saskich. — Cesarz Jmć na przełożenie Arcy Xiążęcia Palatyna rozkazał powiększyć szpital w Budzie nie mogący ogarnąć chorych przy powiększoney miasta ludności. — Gdy Arcy Biskup Saltzburgski zatrudniać się iuż nie chce rządzeniem kraiu sekularyzowanego; z drugiey zaś strony blizkie są końca negocyacye w Paryżu o dopełnienie nadgrody za Toskanią, Arcy Xiąże Ferdynand wkrótce panować zacznie w pomienionêm Biskupstwie. — Edyktem w kraiach Cesarskich zabronione iest chrzczenie dzieci żydowskich, które lat 7. nie maią, nawet w niebezpieczeństwie śmierci, bez zezwolenia rodziców lub opiekunów, pod boiaźnią kary cielesney, więzienia, lub pieniężney 500. dukatów opłaty; po skończonym roku 7. wolno każdemu przyiąć religią Chrześciańską, byleby dowiedziono przed urzędem w obecności rodziców lub opiekunów, że to czynią z własney chęci, bez oszukania i przymusu. Gdy rodzice odmieniaią religią, dzieci nie maiące lat 18. ochrzczone być powinny; starszym zostawuie się do woli; ochrzczeni nie tracą prawa przyrodzonego do sukcessyi.

Chef brygady Sebastiani zwiedziwszy Egipt przybył do Damiette, siadł na swoią fregatę, i do Syryi popłynął, oglądać maiące porty i miasta handlowe. Cztery tysiące zwycięzkim Mammeluków i Arabów ukazało się niedaleko Alexandryi; nic iednak nie przedsięwzieli obecnością woysk Angielskich wstrzymani. — Ghalib Effendi przywiózł do Constantinopola z Paryża ratyfikacyą traktatu między Francyą i Portą zawartego. — Anglicy nie rychło ieszcze z Egiptu myślą ustępować; ponieważ w tych dniach posłali znaczne summy na opłacenie woyska któremu przywodzi Generał Stuart.

z Londynu 4. Stycznia.

Na wyspie Francuzkiey Lucie, i w osadzie Batawskiey Demarary lud czarny bunt podniosł; zwierzchność wkrótce uskromiła. W Surinam tak zagęściły się choroby, że wiele ładownych okrętów stoi w porcie żeglować nie mogąc dla niedostatku maytków. — Hiszpani port nowy Orleans w Louisianie zamkneli; przyczyna niewiadoma. W Florydzie straszliwa burza cytrynowe i pomarańczowe drzewa zniszczyła. — W Carolinie północney okręt ieden był przyczyną wielkiey trwogi; gdy zbliżył się do brzegu, mieszkańce rozumieli że wylądować chce Murzynów z S. Domingo i Guadalupy na wygnanie zkazanych; pokazało się wkrótce, że na nim było 497. emigrantów Szkockich, którzy osieść zamyślali w mieście nowo zbudowaném przez Amerykanów, które nosi imie Generała La Fayette, na pamiątkę wielkich zasług, które ten rycerz położył w obronie RPtey. — Tomasz Payne oświadczył się głosno w Washington, przez pisma publiczne za rządem republikantskim, przeciwko Federalizmowi, urzędu żadnego przyiąć nie chce; „bo żaden, iak mówi, tyle mu nie przyniesie, ile dzieł uczonych pisanie czyni człowiekowi który słynie w świecie; nie zgadza się z moim sposobem myślenia cokolwiek zarabiać przez rozgłaszanie opinii politycznych lub duchownych; będę iak dotąd byłem bezpłatnym obrońcą wolności.

O Agencie Moore, na którego pisma Paryzkie gorzko narzekały mamy wiadomość, że był w Constancyi lecz zachował się spokoynie. Przyznaią Francuzi wielkie talenta temu mężowi; co za szkoda, mówiąc, że człowiek zacny, Sekretarz Margrabiego Cornwallis w Amiens daie się uwodzić Dutheilowi autorowi machiny piekielney etc Od granic Szwaycarskich powracać chciał przez Paryż do Oyczyzny, dowiedziawszy się podobno co tu o nim rozumiano; lecz wyraźny rozkaz przymusił iechać do Hollandyi; to pewna ze w Constancyi ledwie kilku iest teraz emigrantów przyiaciół Redinga. — W porcie Toulon nie uzbraiaią Francuzi nad 5. okrętów liniowych i kilka fregat, pewnie dla przesłania woysk nowych i ammunicyi do Indyi zachodniey; Konsul na takie wyprawy nie używa statków przewozowych, chcąc podać sposobność Officyerom służby morskiey nauczenia się żeglugi. Cesarz Chiński zniosł nakoniec w porcie Canton cła niektóre dla kupców Europeyskich uciążliwe.

Jeden z Officyerów armii Generała Stuart opisał dokładnie w iakim dziś stanie iest Egipt. Mammelukowie i Turcy po wielu krwawych gonitwach zrobili zawieszenie broni na dni kilka. Ostatni rozumieiąc grubym obyczaiem, że nieprzyiacielowi, tém bardziey buntownikom, godzi się nie dotrzymać słowa, umyślili w nocy na Mammeluków uderzyć niespodzianie. Ostrzeżeni o zdradzie przez Araba Beiowie, czynią zasadzkę; Turcy oboz znalazłszy opuszczony zdobycz brać zaczeli. Na pomieszanych i łupem obciążonych wpadaią Mammelukowie, i nie tracąc 20. ludzi, wszystkich trupem ścielą. Przyznali się Turcy do 2. tysięcy zabitych; lecz więcey zginęło nierównie. Tegoż czasu rozeszła się pogłoska w obozie Ottomańskim, że Anglincy na nich powstaiemy. Całe woysko do Cair-

ucieka. Przegrana ten przynaymniey skutek sprawiła, że dziś Turcy więcey maią grzeczności dla nas; przedtém zuchwalstwo ich nieznośne było; teraz nienawidzą, lecz milczą. W Syryi kłótnie między Ghezzar Baſzą Akry i Achmetem Baſzą Jaffy ugodzone w dobry sposob; każdy z nich odtąd rządzić będzie prowincyami swoiemi, nie wdaiąc się w cudze sprawy.

Lord Hawkesbury dawał wielką biesiadę zagranicznym posłom; w tym dniu raz pierwszy widziano pyſzny serwis porcellanowy z fabryki Sevres, darowany Ministrowi od Konsula Buonaparte; na ſztukach przednieyſzych wyobrażone są wſzystkie ozdoby Kościoła Watykańskiego. — Na wyspach Duńskich w Indyi zachodniey zebrano w tym roku więcey cukru nad inne lata; z S. Croix wywieziono 30. tysięcy beczek. — Gdy iedne z pism tuteyſzych powstaią na rząd Francuzki, przypisuiąc onemu zamysły dążące do wywrócenia narodu Angielskiego; drugie naganiaią zapał strony Grenwilla wołaiącey o woynę. Nie chcemy, powiadaią, tym uwłaczać, którzy ostrożność radzą; ale też trwożyć narodu bez przyczyny się nie godzi. Czyliż podobna, żeby Francya z nami woiować otwarcie chciała? Potęga iey morska czyliż może porównać się z naſzą? Konsul czyż może spodziewać się rozumnie, ażeby nam zaſzkodził w którey części swiata? Cieſzmy się więc z pokoiu; dostatki, odwagę chowaymy na niebezpieczeństwo prawdziwe, lecz ieſzcze dalekie.

Na ostatniém posiedzeniu izby wyższey Spencer dawniey Prezydent Admiralicyi i kollega Pitta, nie radził wzywać onego do rządu; bo ani mądrym był w proiektach, ani dzielnym w wykonaniu. Dość tu wspomnieć nakazane od niego oblężenie Dunquerque, poniesione klęski za iego rządów w Niderlandzie; stratę Hollandyi, fatalną wyprawę do S. Domingo i Guadałupy; haniebną do Quiberon, nieszczęśliwą do Texel dla przywrócenia do godności Stadhudera, złamanie wiary publiczney w El Arisch, powiększenie długów, głod w kraiu, wzrost podatków, oburzenie się przeciw Anglii dawnych zprzymierzeńców i oboiętnych narodów. Ten pod którego naczelnictwem zpłynęły tak rozliczne klęski, nazwać się nie może Ministrem wielkim. Cóż mówić o złamaniu konstytucyi, podeptaniu praw i ſwobod, ſamowolném więzieniu podeyrzanych osob, potaiemném karaniu obwinionych. Tu przydał pochwałę administracyi Addingtona, który w podobnych zdarzeniach nie zawieszaiąc prawa *habeas corpus*, wolny bieg ſprawiedliwości po Trybunałach zostawił.

Bronił nieprzytomnego Pitta Kanclerz. Smierć wolę tu ponieść, zawołał, niżeli słyszeć zganione postępki nasze z ludźmi podeyrzanemi. Sam do nich należałem. Tak czynić kazały okoliczności niewiadome każdemu; gdyby w podobném zdarzeniu równych środków użyć nie chciano, złożyłbym urząd. Woynę prowadzić zawsze radziłem. Przemoc Francuzka w czasie ſpokoynym początek wzięła; przez rewolucyą urosła, wysoko postąpiła ieszcze po traktatach podpisanych. Piemont, Szwaycary, Rzesza, Louisiana, etc ſą tego dowodem. Nie było w mocy Ministrów zaradzić złemu; dobry Angielczyk ubolewać nad têm powinien. Są iednak polityczne okoliczności, których Parlamentowi obiawić się nie godzi; te wyciągaią koniecznie, ażebyśmy wielką na lądzie i morzu potęgę mieli. Gdyby kto chciał Ministrów zniewolić do obiawienia kraiowi ſzkodliwego, ustąpiłbym zaraz z rady Monarszey.,, Te iednak uwagi nie wstrzymały 5 Parów od zaniesienia protestacyi.

Przełożywszy że Konstytucya zabrania dawać koronie ſubsidiów, gdy nie wie Parlament iakie ſą potrzeby narodu, têm bardziey woynę czyli pokóy mieć ſpodziewaią się Ministrowie, że to prawo święte nigdy dotąd zgwałcone nie było; że Ministrowie zapytani na co pieniędzy potrzebuią, odesłali Parlament do wiadomości publiczney; co nie iest dosyć według ustaw kraiowych; że niebezpieczeństwo grożące Oyczyźnie iawne iest wprawdzie; lecz Parlament wiedzieć powinien iakim ſposobem odwrócone będzie; że z Tronu nie oświadczono, iak długo straszną potęgę utrzymywać mamy, do czasu poniżenia Francyi, albotez gdy ona dumne zamiary przywiedzie do skutku; czy woyna iest bliską, albotez negocyacye bardzo ważne siłą wesprzeć trzeba? Przydali nakoniec Parowie: ,, W takim stanie nie ustępuiąc nikomu wiernością i przywiązaniem do korony; owszem pragnąc widzieć nasz narod iak nayprędzey w obronnym stanie, przez wzgląd na niebezpieczeństwo oczewiste, chcielibyśmy, ażeby nasz Monarcha równie zaufał Parlamentowi, iak iego przodkowie naszym ufali.,,

z Paryża 6. Stycznia.

Umowa o dopełnienie nadgrody za Toskanią 7 artykułów zawiera; bierze 3 ze czterech części Biskupstwa Eichstadt. Elektor Bawarski w zamianę mieć pragnie miasta Auszpurg i Norimbergę. Rozumieią niektórzy, że na to nie pozwoli Konsul chcąc mieć w Niemczech kilka miast wolnych i oboiętnych. Obywatele Frankfortu od boiaźni woien uwolnieni postanowili twierdze zburzyć u siebie. — Na audyencyi wczorayszey prezentowali się Konsulowi Xiążęta Esterhazy, Aversperg. Lordowie Besborough, Duncannon, Yarmouth, Lotfus, i wielu innych cudzoziemców. — Senat napisał wyrok pamiętny. Będzie Senatorya gdziekolwiek iest trybunał appellacyiny; dochodu w dobrach narodowych od 20 do 25 t. liwr. Wszystkie dożywotnie. Senatorowie w nich mieszkać powinni przynaymniey corok 3 miesiące. Pełnić będą nadzwyczayne zlecenia od Konsula poruczone, każdy w ſwoim wydziale, i dadzą iemu ſprawę. Na każdą Senatoryą Senat 3 kandydatow poda do wyboru Konsulowi. Dochod z nich służyć będzie na wydatki podróżne i reprezentacyą; w r. RPtey 11 pierwsza, w 12 druga połowa Senatoryi będzie rozdana. Senat mieć będzie 2 Pretorów, Kanclerza i Podskarbiego z grona ſwoiego wziętych; Konsul ich wyznacza na lat 6. Pretorowie zatrudnią się strażą Senatu, porządkiem, utrzymywaniem pałacu, ogrodów, i ceremoniałem. Do Kanclerza należą archiwa, biblioteka, galerya obrazów, medale; on obrońcą będzie własności Senatu i całości Senatoryi. Podskarbi wybiera dochody, i wydaie, na wszelkie potrzeby Senatu wyznacza się rocznie 4 milliony z dochodu leśnego; million z dóbr narodowych w Departamentach od Niemiec oderwanych i Piemoncie.

Przyszły ſmutne rapporta z S. Domingo. Nie zprawdziły się powieści Amerykańskie i Angielskie o porażce woysk Francuzkich, zwycięztwie Murzynów, kapitulacyi Generała Leclerc z buntownikami; lecz ieżeli prawdą iest, że narod tracący obywatela zacnego i zasłużonego traci więcey niż gdyby część dzierżaw oyczystych posiadł nieprzyiaciel, bo te z czasem odzyskać możemy, strata zaś ludzi wielkich bywa nienadgrodzoną częstokroć; mówić możemy że Francya wiele ztraciła. Leclerc żyć przestał. ,, Noc d. 11 brumaire, pisze Prefekt osady, Daure w odezwie do żołnierzy i mieszkańców, żałośną iest dla nas wszystkich. Generał en chef, Generał Kapitan Leclerc wypłacił dług śmiertelności, chorobą porwany nieuleczoną. W kwiecie lat ſwoich, zwycięzca w bitwach, mądry w radzie, był rycerzem i prawodawcą wielkim. Poważny bez pychy, wspaniały bez chluby; w gruncie ſerca ſprawiedliwy i ludzki, litości pełen i miłosierdzia; nędzę waszą i potrzeby miał za własne. Szwagier Konsula nie żyie; nie umarł iednak w ſercach waszych. Ucieszą się z iego zgonu rokoszanie których gromił; ukarzcie tę ich radość nieludzką żołnierze. Generał Rochambeau mieysce zastąpi. Oczyścił południowe i zachodnie powiaty; wybrał go rząd i Generał nad którego stratą płaczemy wszyscy. Pod chorągwiami wodza

nowego znaydziecie zwycięztwo. Spokoyni obywatele, łączcie z nim ſerca, umysły, chęci i siłę; znacie go od lat wielu; uwielbialiście nie raz powodzenie oręża iego, i ieszcze nie raz uwielbiać będziecie. Pamiętaycie wszyscy, że iedność silnemi nas czyni; tym iedynie ſposobem uczcić możemy pamiątkę rycerza ukochanego, iesli postępować będziecie, iak gdyby na was patrzał i żył ieszcze z wami. Rząd Francuzki o was troskliwy, nigdy nie opuści tey osady.

Generał Boyer Szef Sztabu pisał do Ministra morskiego z Cap: Umarł Generał en chef; armia w nim straciła Oyca troskliwego o chwałę i powszechną ſzczęśliwość; osada rządcę, który na tém zakładał ambicyą, ażeby naybardziey kwitnęła. Przed skonaniem wezwał mnie i wolę obiawił ostatnią. Armia po nim żałobę wzięła. S. Domingo przez czas bardzo długi opłakiwać będzie Administratora ſprawiedliwego. W obecności Szefa Brygady Netherwood, Szweda, rozkazał mnie wysłać okręt do Generała Rochambeau, z wezwaniem do nayważszey kommendy po ſwoiey śmierci; Generałowi Watrin kazano rządzić na zachodzie i południu; innym Wodzom inne obowiązki przepisał. — Wnętrzności Generała Leclerc na okręcie Swiftsure do Europy przewiezione. Lekarze przyłączyli obszerne opisanie choroby i ſposobów użytych do leczenia; te godne byłyby wspomnienia gdyby skutek miały pomyślny.

Wczora Institutum narodowe miało audyencyą u Konsula. Prezyduiący Mongez: Obywatelu, rzekł, składamy w ręku twoich pamiętników naszych część czwartą, i niektóre inne dzieła. Dopełniamy obowiązek prawem przepisany; iest inny nie mniey święty, ktory na institutum włożyła wdzięczność. Oświadczamy podziękowanie za opiekę nad naukami rządową; staramy się zasłużyć na nią przez nieustanne i pożyteczne prace dla swiata. Są w dzeiach ſzczęśliwe wieki, którym przyzwoicie dać może my imie leczących klęski zadane plemieniu ludzkiemu. Te długim wprawdzie czasów wymiarem przedzielone od siebie, cieszą śmiertelnych, podnoszą upadłe nauki i kunszta, goią zadane rany, które woyna domowa lub fanatyzm zwykł otwierać. Wiek Periclesa był naypierwszy; Grecyi ſamey przyświecał. Wiek Augusta zagładził pamięć mordów Octaviana; Karol Wielki twórca trzeciego wieku z żalem przewidział blizki upadek dzieła ſwego. Mediceuszowie, Leo 10, Franciszek I. zaczeli wiek ieszcze nowy, ten światłość rzucił po całey Europie. Na ostatek Ludwik 14 uwieńczył ſwoie skronie wieńcem niesmiertelney chwały, przez tylu zacnych mężów zpleciony m.

Szczęśliwsi od Oyców i naddziadów naszych! Nam zaiaśniał wiek nowy, co ma straty poniesione nadgrodzić Oyczyźnie. Twórca onego, rycerz, równie wielki, lecz od Króla ſzczęśliwszy, dzieło orężem zaczęte w pokoiu dokona, i ugruntuie na kunsztach i naukach. Ieszcze nie stanął monument potomności podać maiący pamiątkę zwycięztwa odniesionego w Marengo, a iuż eś się zatrudniał przywróceniem Uniwersytetu zgaszonego, który był z naysławnieyszych ieden (Pawiiski). Dziś pisząc prawa i ustawy narodowi wielkiemu, stawisz pośród onego uczonych, literatów, i artystów. Czemuż się nie godzi ludziom zasyłać do Twórcy prożb niezwykłych za temi, którzy nam wrócili pokoy i nadzieię. Powiedzielibyśmy wszyscy: Niech Autor wieku nowego, zaszczyt Francyi i pociecha, żyie póki dzieło iego nieśmiertelne trwać będzie.

Od granic Szwaycarskich 2. Stycznia.

Słychać iż Agent Angielski Moore iadąc do Hollandyi miał w drodze rozmowę z Johsonem który przybył do Constancyi, gdzie ieszcze bawi kilku naszych emigrantów. Wszystkie drogi Szwaycarskie są okryte artylleryą i wozami ammunicyi, które zewsząd prowadzić kazano do kraiu Vaud, z S. Gall, Zurich, Solothurn wszystko iuż przewieziono do Yverdon, cokolwiek oręża i prochu w drodze zgineło. Generał Ney rozstawił teraz gęste straże dla bezpieczeństwa po gościńcach. Utrzymuie się pogłoska o przyłączeniu Cantonów Leman i Basel do Francyi; za dowod biorą niektórzy, że do pierwszego broń zwoziemy z całych Szwaycarów; z Basel nic nie wywieziono. W Zurich Generał Barbou oświadczył, że na zaszłe w Paryżu przełożenia odpowiedział Minister woienny, ażeby odtąd Francuzcy Officyerowie żyli z żołdu własnego; kray nic dawać będzie; co dawał znaczną ſummę wynosiło.

Dokończenie o rządzie Szwaycarskim.

Uri religii Katolickiey. Władza naywyższa w ziazdach walnych; głos tu miał każdy mężczyzna 16. letni; władza wykonawcza w radzie z 60. osob po całym Cantonie wybranych pod prezydencyą Landammana.

Schwitz religii Katolickiey; tu Konstytucya i rząd iak w Uri.

Unterwald religii Katolickiey. Dzielił się na dwie doliny; władza naywyższa w ziazdach walnych; każda dolina rząd miała oddzielny; Landammana i radę od gminu wybraną do interesów wnętrznych; do postronnych była rada powszechna z Administratorów obu dolin złożona.

Zug religii Katolickiey. Władza naywyższa w ziazdach; do których wchodzili mężczyźni od lat 16, mieszczanie stołeczni, i obywatele po części Cantonowi; wykonawcza przy 40. Senatorach, 13. mieyskich, 27. wieyskich, pod prezydencyą Ammana którego wybierano koleią z 5. powiatów na które kray był podzielony; miasto Zug dwa w sobie zawierało. Nadto ieszcze stolica miała Naczelnika i radę osobną, Canton swoią.

Glaris religii Katolickiey i reformowaney. Władza naywyższa iak w Uri; wykonawcza przy 60. Senatorach pod prezydencyą Landammana i Stathaltera wybranych z liczby obywatelstwa Cantonu.

Basel religii reformowaney. Władza naywyższa w radzie więkſzey i mnieyszey połączonych pod prezydencyą 2. Burmistrzów i dwóch Trybunów; osob ogułem w obu 280. wybranych z 18. pokoleń czyli bractw stolicy; cały Canton poddany.

Friburg Katolickiey religii. Władza naywyższa w kilku familiach. Rząd składał się z rady 200. mężów. 2 Avoyers z 22. Konsyliarzami formowali radę mnieyszą. Uprzywileiowanych familii było 71. dzieliły się na 12. pokoleń; z nich tylko wybierać można było urzędników, rządców, prawodawców.

Solothurn religii Katolickiey. Władza naywyższa w radzie ze 101. osob pod prezydencyą iednego ze dwóch Avoyers koleią; obierali mieszczanie na 11. pokoleń podzieleni; oprócz tych nikt do urzędu przyiść nie mógł. Obydwa Avoyers i 3. osoby z każdego pokolenia składały radę mnieyszą; ta jedynie do Administracyi kraiowey należała.

Schaffhausen religii reformowaney. Stolica kraiem rządziła. Władza naywyższa w radzie powszechney z 85. mężów; dway Burmistrze koleią przodkowali. Mieszczanie jedyni Elektorowie dzielili się na 12. pokoleń, połowa Szlacheckich. Z tey rady wybierano mnieyszą z osob 25.

Appenzell religii Katolickiey i reformowaney. Canton dzielił się na dwie części; Kato-

licy i Protestanci osobne miewali ziazdy walne, gdzie lud obierał Landammanów i osoby do władzy wykonawczey.

Dawſzy krótkie opisanie dawnego rządu Szwaycarów, przyłączamy następuiące uwagi. RPta w mieście nadmorskiém zawarta, może panować okolicom, ponieważ handel dostarcza potrzebom iego, dostatki pomnaża i daie sposobność utrzymania kraiu blizkiego w podległości. Gdy grunta wſzystkie należą do Panów, a rolnicy są niewolnikami, w tenczas miasto pierwſzych siedlisko może wsiom rozkazywać, a bogatsi mieſzczanie powoli wnidą do rządu. Ale gdy iuż rolnicy zostaią właścicielami gruntowemi; przez to samo wolnemi być muſzą, tam ieśli kupiec naymnieyſzy wpływa do udziału nayważſzey władzy, niepodobno odepchnąć od niey rolnika bogatego. Arystokracya mieyska z rozumem się nie zgadza; iest to iakaś dystynkcya w nikczemności samey. Któż dziś może pretendować, ażeby cech piekarski lub inny panował rolnikom i młynarzom? Ci owſzem pierwſzych mogliby za poddanych policzyć, ponieważ im sposob do życia daią.

Reszta późniey.

Dla rozmaitych przeszkod, licytacya murów JO Xcia Dominika Radziwiłła Podkomorzyca Litt: nie może bydź odbywaną w terminie dawniey Gazetami ogłoszonym, ale odkłada się zatém na dzień 30. Januaryi roku terazn:

W Magazynie JP. Bietscha znayduią się Xiążki Polskie nowo zprowadzone w rozmaitym gatunku; tamże przyimuie się preenumerata na dzieło pod tytułem: Zbiór przednieyszych pisarzów Polskich drukuiące się w Warszawie, którego część pierwsza wkrótce ma wyniść z pod prassy; cena czer: złł: 5.

Sąd Taxatorsko - Exdywizorski maiątku Szlachetnego Konstantego Lewandowskiego Dekretem Remissyinym Sądu Głównego Litt: w Roku teraźnieyszym 1802. Julii 14. dnia zapadłym, wyznaczony stosownie do reguł tymże Dekretem przepisanych, znayduiąc potrzebę obwieszczenia wszystkich Debitorów i Kredytorów pomienionego JP. Lewandowskiego, ażeby pierwsi na odpowiedź stosownych przez JPana Lewandowskiego pretensyów summowych, a drudzy do dowodu swoich należnościów, przed ten że Sąd Taxatorsko - Exdywizorski stawili się przez ninieyszą publikatę. Mianowicie: W. JP. Leona Borowskiego, od którego zł: 1343. —WJP. Dowiata Prezydenta Ziem: Szawelskiego, od którego zł: 407 — W Zaby Sędziego Brasław od którego złł: 64. — W. Pałaszewskiego Regenta Brasł: od którego złł: 109. — W. Rymszy Ohoźnego od którego złł: 224. — W. Jacka Paprockiego, od którego złł: 309. — W. Kuleszy Łowczego XX. Radziwiłłów od którego zł: 30. — W. Karola Bohdanowicza od którego zł: 202. — JP. Nienartowicza Szatnego JW. Starosty Kowień: od którego złł: 200. — W. Bylińskiego Rotm: od którego złł: 130. — W. Norwickiego byw: Pod: od którego złł: 168. — W. Bobińskiego Łow: XX. Radziwiłłów od którego złł: 82. — W. Olęska Szam: od którey złł: 120. — W. Raczyńskiego Chorążego od którego zł: 40. — W. Szmygielskiego Rotm: od którego zł: 28. — W. Widakowskiego Kommissa: JWW. Platerów, od którego złł: 86. — Mirbacha Konsyl: od którego złł: 447. — W. Grużewskiego Generała od którego złł: 240. — Sukcessorów zeszłego Pietra Towiańskiego Horod: Wileń: od którego złł: 1123. — W. Ropeyki od którego zł: 234. — Jana Karulkiewicza Kupca od którego złł: 636. — Starozakonnego Marka Moyżeszowicza czyli Rabinowicza lub Rubinowicza od którego złł: 300. Starozak: Peysacha Jankielowicza od którego złł: 200. — Tenże JP. Lewandowski należność sobie być mieni, niemniey Kredytorów z iakowegokolwiek bądź źrzódła pretentye do maiątku JP. Lewandowskiego mieć mogących obwieszczaiąc, ażeby iedni ku odpowiedzi na stosowne przez JP. Lewandowskiego summowne pretensye, a drudzy ku dowodowi swoich należnościów przed tenże Sąd Taxatorsko - Exdywizorski w Mieście Wilnie w Kamienicy Adamkowicza pod Nrem 104. sytuowanym na dzień 15. Junii roku przyszłego 1803. z potrzebnemi dowodami, sami przez się lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów nieuchybnie stawili się, zarazem się ostrzega, iż w przypadku niestawania któreyi kolwiek strony Sąd Taxat: Exdyw: reguły Dekretem Sądu Głł: Litt: przepisane, chociażby w niestanności stron wyrok swóy oczewisty atnowić będzie.

Francuz przybyły niedawno z Paryża do tuteyszego miasta; ſzuka mieysca za Guwernera, prócz ięzyka rodowitego mówi też po Niemiecku posiada też inne talenta potrzebne do edukacyi, ktoby chciał o nim powziąć wiadomość niech raczy zgłosić się do WJP. Ludwiga w korpusie Kadetów Kapitana i Inspektora.

Leopold Lipnicki Adwokat Sądu Głł: Lit. oddalaiąc się z Wilna w Gubernią Litewsko-Grodzień: aby zaspokoił troskliwość Aktorów, których interessa były onemu polecone, ma honor donieść, że uprosił do zastępstwa Adwokatów WW. Lipnickiego Podst: Mikulicza Kray: Białobłockiego Regenta i Wasilewskiego Regenta; a papiery oddał na ręce WW. Bartnowskiego Szamb: Zaleskiego Dworz: i Ławcewicza Skarb: Plenipotencye przy Sądzie Głł: utrzymuiących do których aktorowie udać się raczą.

Opuſzczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuſzaią Magistrat Wileń:, do wydania przez ninieyſzą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wſzystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieſzałość ruinie i spustoſzeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyſzey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłaſza, iż wſzelkie Poseſsye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1647. sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.